

Збудуємо!

Працюємо...

Імо часом конину,
Сухі бички, чи капуста піснї?...
Проте—будуємо!
І побудуєм нову Україну—
З глибин серцець їй віддані сини!

Хай звірями
Червоні по тім боці
Земні блага плюндрують
без пуття—

Ми свято віримо:
В грядущому в боях новому році
Зазнає край наш вільного життя!

Байдуже нам:
Хай багатьох не стане,
Хай боротьба нам порідить
ряди,—

Ми все подужаем:
В ім'я прийдешнього, що рве
кайдани.

І смерть легка: благословен
гря їй!

Спливає час...
І сплине... Діти, внуки
В житті прийдешнім — вільнім,
осяйнім —

Добром згадають нас:
Піднявши вгору дужі, праві
руки,

Побожно, щиро скажуть:
СЛАВА ІМІ

В весняні дні
На квітнучих просторах —
Від Бескиду до Озові й за Дін
Лунатимуть пісні:
На повні груди і в степах
і в горах
Співатиме і Мати й рідний
Син...

— —

Працюємо...

Імо часом конину,
Ночами мріємо в обіймах тьми...
Проте — будуємо!
І побудуємо щаслизу Україну,
Хо і до останку ляжемо
кістьми!